

พระพุทธรูปที่ได้รับ
พระราชทานเฉลิม
พระเกียรติเนื่องในโอกาส
ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพล
อดุลยเดช รัชกาลที่ ๙ ทรง
ครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐
พรรษา ซึ่งเป็น ๑ ใน ๙ องค์ที่
สำนักพระราชวังได้จัดสร้างถวายเป็นพระราชกุศล เพื่อให้
สมพระเกียรติในการประดิษฐาน

การแกะสลักไม้สักทองสถาปัตยกรรมล้านนาโบราณ

กิจกรรมทางด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ที่โดดเด่น

จัดทำโดย
พระสมุห์บุญฤทธิ์ ปภาโส
เจ้าอาวาสวัดนาวงค์
โทร.๐๙๘ - ๘๐๒๒๖๖๓

วัดนาวงค์ ตำบลเจดีย์ชัย อำเภอบัว จังหวัดน่าน ประวัติการสร้างวัด

ประมาณปีพุทธศักราช ๒๔๙๗ โดยการนำของ
เจ้าอธิการอินเหลา สิริจันทิ เจ้าอาวาสวัดศาลา
เจ้าคณะตำบลแก่ง ย้ายจากวัดศาลา มาจำพรรษา
วัดปางเคาะ ร่วมกับ นายคำปา ชราชาติ ผู้ใหญ่บ้าน และ
ราษฎร ประมาณ ๑๘ หลังคาเรือน ได้แบ่งราษฎร
ที่เป็น ช่างเลื่อยไม้ออกเป็น ๓ กลุ่ม แต่ละกลุ่มมี ๖ คน
ได้แก่ กลุ่มที่ ๑ พ่อนาค ชราชาติ เป็นหัวหน้ากลุ่ม
กลุ่มที่ ๒ พ่อคำปา ชราชาติ ผู้ใหญ่บ้านเป็นหัวหน้ากลุ่ม
กลุ่มที่ ๓ พ่อสม ชราชาติ เป็นหัวหน้ากลุ่ม แต่ละกลุ่ม
มีเลื่อย ๓ ปืน เลื่อยไม้ ๓ เดือน จึงได้ไม้พอเพียงเสากฎี
อาศัยแรงจากราษฎรช่วยกัน ๒ คน หาเสาจำนวน ๓ ต้น
หลังคาเฉลี่ยกันหาไม้สักแผ่นเล็กๆ ขนาด กว้าง ๔ - ๖
นิ้วยาว ๒๐ นิ้ว เรียกว่า แป้นเกล็ด ใช้มุงหลังคาการ
ก่อสร้างได้ขอความร่วมมือคนที่มีความรู้ทางช่างเป็น
หัวหน้าช่าง ได้แก่

- ๑.เจ้าอธิการอินเหลา สิริจันทิ เป็นช่างใหญ่
- ๒.พ่อหนานพรมสาร เตชนันท์
- ๓.พ่อสม ชราชาติ

ลักษณะอาคารกุฏิเป็นแบบเรือนไม้ ใต้ถุนสูง หลังคาทรงปั้นหยา มีหน้าจั่วด้านหน้ากระเปียงรอบประตูหน้าต่างทำแบบโบราณ ฝีมือของเจ้าอธิการอินเหลา สิริจันโท ส่วนหน้าจั่วและผนังรอบชายคา พ่อหนานพรมสาร เตชนันท์ ได้เขียนลายไทย เป็นเครือเถารายรอบสวยงามมาก ครั้นเสร็จบริบูรณ์จึงทำพิธีถวายกุฏิและเฉลิมฉลอง พ.ศ. ๒๕๐๐

การสร้างวิหาร

พ.ศ. ๒๕๐๖ พระครูอมรสิริธรรม เจ้าอาวาส นายปัญญา ขราชิต ผู้ใหญ่บ้าน พร้อมด้วยราษฎรในหมู่บ้าน เตรียมวัสดุ อุปกรณ์ก่อสร้างวิหาร ได้แก่ อิฐ ปูนขาว ไม้ แป้นเกล็ดมุงหลังคา ใช้เวลาปั้นอิฐ เลื่อย ไม้อยู่หลายปี เริ่มจากก่อฐานราก ถมดิน ถึงหน้าแล้งว่างจากการทำงาน ก็ก่อสร้างโดยใช้แรงงานจากราษฎรในหมู่บ้านถึงฤดูทำนาก็ทำนาก่อนการก่อสร้างไม่มีระยะเวลากำหนดการก่อสร้างพระครูอมรสิริธรรมเป็นช่างหลัก พ่อหนานพรมสาร เตชนันท์ ทำข้อฟ้าใบระกา มีราษฎรช่วยกันทำการก่อสร้าง ปี พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นวิหารที่มีความมั่นคงแข็งแรง ไม่มีเสาสวยงามมาก

การย้ายวัด

เดิมที่วัดตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของถนนอยู่ระหว่างกลางหมู่บ้าน เป็นที่ดินของพ่อหนานพรมสาร - แม่ปิ่น เตชนันท์ ถวายเป็นที่ที่กว้างขวางมาก ต่อมากรมทางหลวงได้ขยายเขตทางหลวงออกไปข้างละ ๒๐ เมตร เขตทางขยายลึกเข้าไปถึงวิหาร พื้นที่เหลือน้อยมาราษฎรจึงมีมติให้รื้อย้ายไปตั้งที่วัดปัจจุบัน

พ.ศ. ๒๕๒๑ นายทองมีบุญ พระสัมฤทธิ์ รักษาการเจ้าอาวาส พร้อมด้วยราษฎรในหมู่บ้านรื้อกุฏิและหอกลองไปสร้าง เปลี่ยนแบบกุฏิเป็นอาคารชั้นครึ่งชั้นล่างก่อด้วยอิฐถือปูน ชั้นบนเป็นไม้ สร้างเสร็จ พ.ศ. ๒๕๒๑ การก่อสร้างใช้วิธีหาช่างรับเหมาก่อสร้าง

พ.ศ. ๒๕๒๓ นายทองมีบุญ พระสัมฤทธิ์ รักษาการเจ้าอาวาส พร้อมด้วยราษฎรในหมู่บ้าน รื้อวิหาร ไปก่อสร้างด้วยแบบ ขนาดเท่าเดิม แต่เปลี่ยนกระเบื้องไม้ สักมุงหลังคา เป็นมุงด้วยสังกะสี สร้างเสร็จ พ.ศ. ๒๕๒๔ การก่อสร้างใช้วิธีการรับเหมาก่อสร้าง

พ.ศ. ๒๕๓๑ นายแก้ว ปาคำ พระเสาร์ เตชวโร รักษาการเจ้าอาวาส พร้อมด้วยราษฎรในหมู่บ้าน ก่อสร้างกำแพงรอบวัดทั้ง ๔ ด้าน เสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๓๒

พ.ศ. ๒๕๔๕ นายอุ่น มีบุญ ผู้ใหญ่บ้าน พระอธิการธรรมวงศ์ สุทธิโล รักษาการเจ้าอาวาส พร้อมด้วยราษฎรในหมู่บ้าน บูรณปฏิสังขรณ์วิหาร เปลี่ยนสังกะสีเปลี่ยนใบระกา พื้นปูนด้วยกระเบื้องเคลือบ ทำวิหารสวยงามดังที่เห็นในปัจจุบัน

รายนามเจ้าอาวาส

๑. พระครูอมรสิริธรรม (อินเหลา สิริจันโท)	
พ.ศ. ๒๔๙๗ - ๒๕๑๕	
๒. พระชุ่ม มีบุญ	พ.ศ. ๒๕๑๕ - ๒๕๑๙
๓. พระต่วน มีบุญ	พ.ศ. ๒๕๑๙ - ๒๕๒๐
๔. พระบุญ เย็น ปามะ	พ.ศ. ๒๕๒๐ - ๒๕๒๑
๕. พระสัมฤทธิ์	พ.ศ. ๒๕๒๒ - ๒๕๒๖
๗. พระเสาร์ เตชวโร	พ.ศ. ๒๕๓๐ - ๒๕๓๓
๘. พระศรีวรรณ มีบุญ	พ.ศ. ๒๕๓๖ - ๒๕๔๐
๙. พระรุ่ง ทวีชัย	พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑
๙. พระธรรมวงศ์ สุทธิโล	พ.ศ. ๒๕๔๑ - ๒๕๔๒
๑๐. พระสำราญ	พ.ศ. ๒๕๔๓
๑๑. พระธรรมวงศ์ สุทธิโล	พ.ศ. ๒๕๔๓ - ๒๕๔๕
๑๒. พระทองอยู่	พ.ศ. ๒๕๔๖ - ๒๕๔๗
๑๓. พระธรรมวงศ์ สุทธิโล	พ.ศ. ๒๕๔๗
๑๔. พระสุทัศน์ ชินวโร	พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๓
๑๖. พระอภิเชษฐ์ กิตติวโส	พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๕๗
๑๗. พระเสาร์ ปญญาทีโป	พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๘
๑๘. พระสมุห์บุญฤทธิ์ ปภาโส	๑๑ ก.ค. ๒๕๕๘ - ปัจจุบัน

